

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

500. An valeat reservatio pensionis pro persona incerta nominanda, & non expressa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

eam solvere cogatur ex suo patrimonio. Nam præterquam, quod debeatur adhuc ex fructibus beneficii pensio, propter jus & spem, quam titularis habet eos percipiendi, non nisi ex consensu Papæ, qui satis purgat omnem simoniam suspensionem, ea obligatio suscipitur. Castrop. loc. cit.

2. Nihilominus in Auditorio Rotæ hanc clausulam mitius acceptam, nimirum ne ultra duos aut tres annos protendatur, hoc est, ut beneficiatus ad duos vel tres annos, non amplius pensionem solvat possessionem beneficii minimè adeptus (intellige absque sua culpa) testatur Paris. loc. cit. nu. 148. quod ipsum approbat Azor in sine cit. q. 1. De cetero dictam clausulam: ut solvatur pensio etiam non habitâ possessione, solitam imponi solum ultra montes, præsertim in Hispania, ob specialem in tanta distantia difficultatem probandi, an capta, nec ne possessio, & quis sit verus possessor, quis intrusus; non verò in beneficiis Italicis, eò quod pensionarius tunc facile scire possit, possideatne, nec ne beneficium is, qui solvere debet pensionem, tradit Mandos, de signat. grat. tit. pensiones, quod ipsum tamen negat Paris. & Azor loc. cit. testantes, promiscuè etiam beneficiis Italicis, & aliis imponi pensionem cum dicta clausula.

3. Porrò quod dictum de justitia istius clausulæ: habitâ vel non habitâ possessione: idem dicendum ob easdem rationes de clausula illa: etiam si fructus non perciperentur. Filliuc, loc. cit. n. 6. citans Paris. l. 1. q. 8. n. 49. Gig. de pens. q. 62. n. 2.

Questio 500. An valeat reservatio pensionis pro persona incerta nominanda, & non expressa?

R Espondeo negativè, si ea fiat ab inferiore Papâ, imò secundum plures continere simoniam. Tond. qq. benef. p. 3. c. 123. n. 10. juxta consuet. Pij V. de confidentia, quam in Gallia receptam testatur ibid. Tond. addit tamen sufficere, quòd persona nominetur in literis collationis.

Questio 501. Pensio super pluribus beneficiis qualiter imponatur, an in solidum, an pro rata?

R Espondeo: Tametsi per Papam imponi possit in solidum singulis, in quo casu foret in electione pensionarii, retinere solidam pensionem, seu pro uno corpore beneficii, modò id illius capax esset. Lott. l. 1. q. 38. n. 21. non tamen censetur pensio ab initio in solidum imposita. Unde si pensionarius in casu, quo plures plura illa beneficia possiderent, ageret contra unum eorum pro solida pensione, ageret perperam. Lott. ibid. n. 20. juncto n. 19. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 2. n. 15. ubi: quòd si plura beneficia consequeretur cum eadem reservatione pensionis, cum contingere posset, ut post obitum resignatarii ea beneficia diversis conferantur, propterea, ut unusquisque impetrantium sciat, quanta pensio per ipsum solvenda, dicitur tam in supplicatione, quam in literis, quòd pensio ipsa reservetur super dictorum beneficiorum fructibus proportionaliter, & sic ratione hujus dictionis proportionaliter unusquisque ex provisis de dictis beneficiis solvet ratam proportionatam fructibus sui beneficii, ac propterea his stantibus, pensionarius non poterit agere contra unum eorum pro tota pensione; cum pensio ipsa non sit à principio reservata in solidum, sed pro rata, &c.

Questio 502. An in impetratione pensionis super beneficio aliquo facienda mentio in literis pensionis anterioris super eodem beneficio, ita ut nisi id fiat, concessio & impetratio pensionis sit nulla & invalida?

1. R Espondet affirmativè Tond. qq. benef. p. 1. c. 6. n. 1. citans Gig. de pens. q. 29. Boerium decis. 192. per tot. &c. Garc. p. 1. c. 5. n. 561. Paris. l. 6. q. 2. n. 40. & 41. expressè loquens etiam de pensione resignationis causâ Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 36. dicens ex Castad. decis. 4. n. 3. de pens. hanc nullitatem adeo ab initio ipso jure incurri, ut, si vacet prima pensio, adhuc secunda non reviviscat. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 5. n. 5. in sine, expressè addens, five beneficium antiquâ pensione gravatum sit in favorem illius, cui illa nova constituitur, five in favorem alterius. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 1. n. 47. dicens; debere necessariò fieri mentionem de antiqua pensione, sicut & de alio onere. Card. de Luc. de pens. d. 4. n. 2. Lott. l. 1. q. 38. n. 56. dicens: quòd si vel unica harum pensionum antiquarum taceatur, gratia corruat, & quidem ab initio, ut ait, n. 59. adeò que non ope exceptionis, sed ipso jure inducatur hæc nullitas; cuius tamen contrarium tradit Paris. loc. cit. n. 61. eò quòd hæc nullitas ipso jure nullibi in jure exprimitur: tum etiam, quòd æquitas non pariat, ut, qui se spoliavit beneficio, amittat etiam pensionem. Ratio est, quòd Papa in dubijs (etiam si reservatio fiat motu proprio, ut expressè addunt Garc. Card. de Luc. Lott. Ventrigl.) non censetur velle beneficium gravare duplici pensione. AA. idem; & si sciret Papa hanc circumstantiam, difficilius imponeret illam pensionem, vel etiam simpliciter non imponeret, & sic ratione subreptionis est concessio talis nulla. Paris. loc. cit. n. 44.

2. Ampliatur responsio primò, ut procedat, etiam si antiqua pensio esset perpetua, & de novo imponenda temporalis. Corrad. loc. cit. Paris. loc. cit. n. 47. Garc. loc. cit. n. 564. cuius tamen contrarium in tantum tradere videtur Card. de Luc. cit. d. 4. n. 3. ubi: quòd procedat in pensionibus vacabilibus, quæ ad favorem certæ personæ reservantur, non autem in perpetuis, quæ validè reservantur pro Seminario, vel alio pio loco, quia illæ in effectu non dicuntur pensiones, sed potius onera fixa & realia, imminuentia fructum eo modo, quo sunt canones & census perpetui, adeò que inolevit stylus modernus non faciendi de iis mentionem.

3. Ampliatur secundò, ut procedat, etiam si prior pensio esset conditionalis. Garc. n. 562, sic resolutum dicens in Valent. pensio, 25. May 1601. Circa quod notandum, quòd ait Card. de Luca de pens. d. 1. n. 27. nimirum quòd in secunda pensionis reservatione purâ facienda non sit mentio primæ pensionis eventualis seu conditionalis, id concernere diversum effectum validitatis secundæ pensionis ob casum contingibilem, nimirum, quòd prima reservatio effectum sortitura non sit, eò quòd reservatarius ille primæ pensionis prius decesserit, quam conditio purificaretur, seu casus contingeret, in quem executio vel effectus istius primæ reservationis dilatus fuerat, adeò que jam cesset ratio duplicis oneris seu gravaminis ejusdem beneficii, cui rationi innititur illa necessitas in secunda reservatione faciendi mentionem de prima.

4. Ampliatur.